32001R1488

20.7.2001 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* L 196/9

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1488/2001

z dnia 19 lipca 2001 r.

ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 3448/93 w odniesieniu do obejmowania pewnych ilości niektórych produktów podstawowych wymienionych w załączniku I do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską ustaleniami dotyczącymi przetwórstwa wewnętrznego bez uprzedniego badania warunków gospodarczych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 3448/93 z dnia 6 grudnia 1993 r. ustanawiające zasady handlu mające zastosowanie do niektórych towarów pochodzących z przetwórstwa produktów rolnych [1], ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2580/2000 [2], w szczególności jego akapit trzeci art. 11 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 3448/93 niektóre ilości pewnych produktów podstawowych w rozumieniu art. 11 wspomnianego rozporządzenia mogą być obejmowane wewnętrznymi ustaleniami dotyczącymi przetwórstwa bez uprzedniego badania warunków gospodarczych określonych w art. 117 lit. c) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny [3], ostatnio zmienionego rozporządzeniem Rady i Parlamentu Europejskiego (WE) nr 2700/2000 [4]. Należy przyjąć ustalenia w celu wprowadzenia tej możliwości oraz sprawdzania i planowania ilości tych produktów.

(2) W tym celu należy ustanowić procedurę umożliwiającą określenie tych ilości przy zastosowaniu bilansu. Aby zapewnić przejrzystość tej procedury, bilans ten powinien być badany przez Grupę Ekspertów ds. zagadnień horyzontalnych związanych z handlem przetworzonymi produktami rolnymi niewymienionymi w załączniku I, a ilości powinny być na czas ogłaszane.

(3) Do celów przyznawania takich ilości należy przewidzieć szczególne świadectwo pozwalające na uzyskanie stosownych zezwoleń celnych.

(4) Ponieważ wspomniana procedura musi zapewniać dostęp przemysłu przetwórczego Wspólnoty do surowców rolnych na konkurencyjnych warunkach, a system refundacji wywozowych nie daje takiej gwarancji z powodu limitów nałożonych przez porozumienia zawarte zgodnie z art. 300 Traktatu, ta procedura musi koncentrować się na przedsiębiorcach, których potrzeby refundacji pozostają częściowo lub w całości niespełnione.

(5) Zasady składania wniosków, udzielania, stosowania i przyznawania tych świadectw, a także ich cechy techniczne powinny zostać określone w sposób pozwalający na elastyczne stosowanie odpowiedniej procedury i właściwe zarządzanie. Dlatego w dużej mierze należy stosować procedurę już stosowaną w przypadku niektórych świadectw rolnych, ustanowioną w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1291/2000 z dnia 9 czerwca 2000 r. ustalającym wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na przywóz i na wywóz oraz świadectw o wcześniejszym wyznaczeniu refundacji dla produktów rolnych [5].

(6) Ponieważ Komisja uwzględnia wszystkie przedsiębiorstwa przetwarzające produkty rolne, wszelkie towary nieujęte w załączniku I muszą być brane pod uwagę łącznie. Wyżej opisana procedura musi więc przewidywać produkcję na mocy wewnętrznych ustaleń dotyczących przetwórstwa w dwóch etapach, z których każdy jest wykonywany przez inne przedsiębiorstwo.

(7) Należy określić, że zezwolenia te mogą być dostarczane w trzech transzach; ponadto należy przewidzieć awaryjne udostępnianie jednej lub kilku transz tych świadectw w nieprzewidzianych sytuacjach, szczególnie rynkowych, a także możliwość przeniesienia praw z tytułu tych świadectw.

(8) Należy przewidzieć przekazywanie danych statystycznych o stosowaniu świadectw w celu umożliwienia sprawdzania i planowania ilości danych produktów podstawowych.

(9) Komitet Zarządzający ds. zagadnień horyzontalnych związanych z handlem przetworzonymi produktami rolnymi niewymienionymi w załączniku I do Traktatu nie przedstawił opinii w terminie określonym przez swojego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres niniejszego rozporządzenia

1. Obejmowanie pewnych ilości produktów podstawowych wymienionych w art. 11 rozporządzenia (WE) nr 3448/93 wewnętrznymi ustaleniami dotyczącymi przetwórstwa bez uprzedniego badania warunków gospodarczych jest uzależnione, w trakcie okresu ważności, od okazania świadectwa przetwórstwa wewnętrznego (zwanego dalej „świadectwem IP").

[1] Dz.U. L 318 z 20.12.1993, str. 18.
[2] Dz.U. L 298 z 25.11.2000, str. 5.
[3] Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1.
[4] Dz.U. L 311 z 12.12.2000, str. 1.
[5] Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1.

2. Można udzielić dwóch kolejnych zezwoleń na przetwórstwo wewnętrzne – jednego dla objęcia produktu podstawowego, a drugiego dla objęcia produktu pośredniego odpowiadającego produktowi podstawowemu. W takim przypadku warunki gospodarcze są uważane za spełnione dla każdego z tych zezwoleń, jeśli każdy z wniosków o zezwolenie został przedłożony na podstawie tego samego świadectwa IP.

Artykuł 2

Bilans

1. Najpóźniej do dnia 21 września każdego roku Komisja sporządza bilans opisany w art. 11 rozporządzenia (WE) nr 3448/93 i przedstawia go Grupie Ekspertów ds. zagadnień horyzontalnych związanych z handlem przetworzonymi produktami rolnymi niewymienionymi w załączniku I (zwanej dalej „Grupą Ekspertów").

2. Jeśli szacunkowa kwota potrzebna do refundacji przekroczy dostępne środki, ilości rozmaitych produktów podstawowych o ośmiocyfrowym kodzie Nomenklatury Scalonej będą ustalane według bilansu.

Artykuł 3

Wstępna publikacja dostępnych ilości

Łączne ilości każdego produktu podstawowego określone zgodnie z art. 2 ust. 2 są ogłaszane najpóźniej 30 września każdego roku w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Zgodnie z art. 21, 22 i 23 świadectwa dla tych ilości mogą zostać przyznane w trzech transzach.

Artykuł 4

Wnioski o wydanie świadectw IP

1. O świadectwo IP ubiegać się może jedynie przedsiębiorca będący tytularnym posiadaczem ważnego świadectwa refundacji w rozumieniu rozporządzenia Komisji (WE) nr 1520/2000 [1] lub będący tytularnym posiadaczem świadectwa wydanego w poprzednim roku budżetowym.

Jednakże o świadectwo może ubiegać się każdy przedsiębiorca, który otrzymał refundacje w trakcie bieżącego lub poprzedniego roku budżetowego, w wypadkach, w których ma zastosowanie akapit drugi art. 14 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1520/2000.

2. Należy składać osobny wniosek dla każdej ilości dostępnego pojedynczego produktu podstawowego o ośmiocyfrowym kodzie Nomenklatury Scalonej. Jeden przedsiębiorca może złożyć w jednej transzy tylko jeden wniosek na każdy produkt podstawowy.

Władze przyjmują jedynie wnioski o świadectwa z załączonym pisemnym oświadczeniem wnioskodawcy, że w danej transzy nie złożył on ani nie złoży żadnego innego wniosku o świadectwa IP dla tego samego produktu podstawowego w Państwie Członkowskim, w którym wystąpił o wydanie takiego świadectwa, ani w żadnym innym Państwie Członkowskim. Jeśli złożony został więcej niż jeden wniosek na ten sam produkt podstawowy, wszystkie wnioski zostają odrzucone.

3. Łączna ilość produktu podstawowego, o którą stara się przedsiębiorca w danej transzy, nie może przekroczyć 5000 ton w przypadku produktów podstawowych objętych organizacją wspólnego rynku przetworów mlecznych, cukru i ryżu, a 20 000 ton w przypadku produktów objętych organizacją wspólnego rynku zbóż.

Artykuł 5

Składanie wniosków o wydanie świadectw

1. Nie przyjmuje się wniosków o świadectwa, które nie zostały przedłożone lub wysłane właściwemu organowi na formularzach drukowanych lub wypełnionych zgodnie z art. 9.

Właściwe organy mogą jednak przyjmować pisemne wiadomości przesłane drogą elektroniczną bądź za pośrednictwem środków łączności, o ile zawierają one wszystkie dane wymagane w formularzach. Państwa Członkowskie mogą wymagać, aby pisemna wiadomość przesłana drogą elektroniczną lub za pośrednictwem środków łączności została potwierdzona wnioskiem na formularzu wydrukowanym lub wypełnionym zgodnie z art. 9, przekazanym lub dostarczonym bezpośrednio właściwemu organowi. Datą złożenia takiego wniosku będzie wtedy data otrzymania przez właściwy organ takiej pisemnej wiadomości przesłanej drogą elektroniczną bądź za pośrednictwem środków łączności. Wymóg ten nie będzie wpływał na ważność pisemnych wniosków przesłanych drogą elektroniczną lub za pośrednictwem środków łączności.

W przypadku wniosków o świadectwa składanych drogą elektroniczną właściwe władze Państw Członkowskich określą sposób zamiany metody ręcznego podpisu na inną metodę, która może być oparta na zastosowaniu kodów.

2. Wnioski o świadectwa mogą zostać wycofane jedynie listem wysłanym pocztą zwykłą, za pośrednictwem środków łączności lub pocztą elektroniczną. Wniosek taki musi zostać otrzymany przez właściwe władze przed godziną 13 w dniu złożenia wniosku, z wyjątkiem przypadków zadziałania siły wyższej.

Artykuł 6

Procedura składania wniosków

1. Za dzień złożenia wniosku o świadectwo przyjmuje się dzień, w którym zostaje on otrzymany przez właściwy organ, pod warunkiem że nastąpi to przed godziną 13. Nie ma znaczenia, czy wniosek został dostarczony właściwemu organowi bezpośrednio czy też listem wysłanym pocztą zwykłą, za pośrednictwem środków łączności lub pocztą elektroniczną.

2. Wniosek o świadectwo otrzymany przez właściwe organy w sobotę, w niedzielę lub w dniu świątecznym lub po godzinie 13 w dniu roboczym jest traktowany jako wniosek złożony pierwszego dnia roboczego po dniu jego faktycznego otrzymania.

[1] Dz.U. L 177 z 15.7.2000, str. 1.

3. Jeśli ostatni dzień okresu składania wniosków wyrażonego w dniach wypada w sobotę, niedzielę lub dzień świąteczny, termin ten zostaje przedłużony do następnego dnia roboczego do godziny 13.

Powyższe przedłużenie terminu nie jest jednak uwzględniane przy określaniu okresu ważności świadectwa.

4. Terminy określone w niniejszym rozporządzeniu są terminami według czasu belgijskiego.

Artykuł 7

Odrzucanie wniosków

Wnioski zawierające warunki nieuwzględnione w zasadach Wspólnoty są odrzucane.

Artykuł 8

Wypisy

Wypisy ze świadectw mają taką samą wagę prawną jak same świadectwa, w ramach ilości, dla których zostały wydane.

Artykuł 9

Zasady używania i projektowania formularzy

1. Z zastrzeżeniem drugiego akapitu art. 5 ust. 1 oraz art. 11 ust. 1 wnioski o świadectwa, same świadectwa oraz ich wypisy są sporządzane na formularzach zgodnych ze wzorami w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, nagłówek „Świadectwo przywozowe AGRIM", z następującymi zmianami:

a) nagłówek „Świadectwo przywozowe AGRIM" zostaje usunięty lub wykreślony bądź na nagłówku tym nadrukowuje się wyrazy „świadectwo IP". Można to czynić środkami mechanicznymi lub elektronicznymi;

b) skreśla się sekcje 7 i 8;

c) skreśla się tytuł sekcji 11;

d) skreśla się sekcję 19 wzoru świadectwa;

e) w sekcji 20 wzoru wniosku o świadectwo oraz w sekcji 24 wzoru świadectwa dodaje się pozycję „Świadectwo UC, o którym mowa w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1520/2000, dla celów produkcji towarów nieobjętych załącznikiem I" ręcznie albo środkami mechanicznymi lub elektronicznymi.

Formularze takie muszą być wypełniane zgodnie z podanymi w nich wskazówkami.

2. Formularze świadectw są sporządzane w zestawach zawierających w podanej kolejności: egzemplarz pierwszy, egzemplarz drugi oraz wniosek, łącznie z dodatkowymi egzemplarzami świadectwa.

Państwa Członkowskie mogą zwalniać wnioskodawców od wypełniania zestawów określonych w poprzednim akapicie, wymagając jedynie wypełniania formularza wniosku.

Jeśli ilość, na którą wystawiono świadectwo, jest mniejsza niż ilość określona w oryginalnym wniosku, druga ilość musi być podana jedynie na formularzu wniosku.

Formularze dla wypisów ze świadectw są sporządzane w zestawach zawierających w podanej kolejności: egzemplarz pierwszy i egzemplarz drugi.

3. Formularze i ich dodatkowe strony są drukowane na białym papierze bez ścieru drzewnego, przygotowanym do pisania, o gramaturze co najmniej 40 g/m^2. Rozmiar papieru wynosi 210 x 297 mm, z tolerancją długości −5-+8 mm, interlinią 4,24 mm (szósta część cala) i z dokładnie odwzorowanym rozmieszczeniem elementów formularzy. Obie strony egzemplarza pierwszego oraz strona kartek dodatkowych, na której powinny się pojawić przypisania, są ponadto oznaczone drukowanym zielonym wzorem w plecionkę, by zapobiec wszelkim fałszerstwom metodami mechanicznymi czy chemicznymi.

4. Drukowaniem formularzy zajmują się Państwa Członkowskie. Formularze mogą być także drukowane przez drukarnie wyznaczone przez Państwo Członkowskie, w którym mają one siedzibę. W takim wypadku na każdym formularzu znajduje się odniesienie do upoważnienia udzielonego przez dane Państwo Członkowskie. Każdy formularz zawiera nazwę oraz adres drukarni lub znak ją identyfikujący, a także indywidualny numer seryjny, z wyjątkiem formularza wniosku oraz dodatkowych stron. Numer ten jest poprzedzony następującymi literami odpowiadającymi Państwu Członkowskiemu wydającemu dokument: „AT" dla Austrii, „BE" dla Belgii, „DE" dla Niemiec, „DK" dla Danii, „EL" dla Grecji, „ES" dla Hiszpanii, „FI" dla Finlandii, „FR" dla Francji, „IE" dla Irlandii, „IT" dla Włoch, „LU" dla Luksemburga, „NL" dla Niderlandów, „PT" dla Portugalii, „SE" dla Szwecji i „UK" dla Wielkiej Brytanii.

W momencie ich wydania świadectwa i wypisy mogą mieć numer wydania przyznany przez wydający je organ.

5. Wnioski, świadectwa i wypisy są wypełniane maszynowo lub komputerowo. Wnioski, świadectwa i wypisy są drukowane i wypełniane w jednym z oficjalnych języków Wspólnoty, określonym przez właściwe władze wydającego Państwa Członkowskiego. Państwa Członkowskie mogą także dopuszczać wnioski wypełnione atramentem i drukowanymi literami.

6. Pieczęcie organów wydających i organów zajmujących się przypisaniem są wyciskane pieczątką metalową, najlepiej ze stali. Organ wydający może też używać zamiast pieczęci zwykłej pieczęci suchej z perforowanymi literami lub cyframi.

7. Właściwe władze Państw Członkowskich mogą, jeśli to konieczne, wymagać tłumaczeń świadectw i ich wypisów na jeden z urzędowych języków danego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 10

Procedura wydawania wypisów

1. Na wniosek tytularnego posiadacza świadectwa lub cesjonariusza oraz po złożeniu pierwszego egzemplarza dokumentu organ wydający lub agencje wyznaczone przez każde Państwo Członkowskie mogą wydać jeden lub więcej wypisów z tego dokumentu.

Wypisy są sporządzane co najmniej w dwóch egzemplarzach. Egzemplarz pierwszy, zwany „egzemplarzem posiadacza" i oznaczony kodem „Nr 1", jest wydawany lub przesyłany wnioskodawcy. Egzemplarz drugi, zwany „egzemplarzem organu wydającego" i oznaczony kodem „Nr 2", pozostaje w organie wydającym.

Na egzemplarzu nr 1 organ wydający wypis określa ilość, dla której dany wypis został wydany. Obok tej ilości na egzemplarzu nr 1 zamieszczane jest słowo „wypis".

2. Nie sporządza się dalszych wypisów z wypisu ze świadectwa.

3. Tytularny posiadacz zwraca egzemplarz nr 1 wypisu wykorzystanego lub nieaktualnego do organu wydającego świadectwo, z załączonym egzemplarzem nr 1 świadectwa, na podstawie którego został on sporządzony, żeby organ wydający mógł dostosować wpisy na egzemplarzu nr 1 świadectwa do wpisów na egzemplarzu nr 1 wypisu.

Artykuł 11

Świadectwa elektroniczne

1. Z zastrzeżeniem art. 9 świadectwa mogą być wydawane i stosowane przy użyciu systemów komputerowych, zgodnie ze szczegółowymi zasadami ustalonymi przez właściwe władze. Świadectwa takie są dalej zwane „świadectwami elektronicznymi".

Treść świadectwa elektronicznego musi być identyczna z treścią świadectwa papierowego.

2. Tytularni posiadacze lub cesjonariusze świadectw elektronicznych, którzy zamierzają używać ich w Państwie Członkowskim niepodłączonym do skomputeryzowanego systemu wydawania dokumentów, muszą zwrócić się o sporządzenie wypisu z takich świadectw.

Wypisy te są niezwłocznie wydawane bez dodatkowych kosztów na formularzu, o którym mowa w art. 9 ust. 1.

Wypisy te wydawane są w formie dokumentu papierowego w Państwach Członkowskich podłączonych do systemu skomputeryzowanego wydawania dokumentów.

Artykuł 12

Liczba egzemplarzy świadectw IP

Z zastrzeżeniem art. 11 świadectwa te są sporządzane co najmniej w dwóch egzemplarzach. Egzemplarz pierwszy, zwany „egzemplarzem posiadacza" i oznaczony kodem „Nr 1", jest niezwłocznie wydawany wnioskodawcy. Egzemplarz drugi, zwany „egzemplarzem organu wydającego" i oznaczony kodem „Nr 2", pozostaje w organie wydającym.

Artykuł 13

Okres ważności świadectw IP

1. Świadectwa IP są ważne do końca trzeciego miesiąca po dacie złożenia wniosku o ich wydanie.

2. Do celu określenia okresu ważności świadectw są one uważane za wydane w dniu złożenia o nie wniosku, z wliczeniem tego dnia do okresu ich ważności. Świadectw tych nie można jednak używać do momentu ich faktycznego wydania.

3. Za okazaniem egzemplarza nr 1 ważnego świadectwa UC lub wypisu z takiego świadectwa i przy spełnieniu warunków ustalonych w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2454/93 [1] przedsiębiorca może złożyć pojedynczy wniosek do organów celnych Państwa Członkowskiego o zezwolenie na stosowanie wewnętrznych ustaleń dotyczących przetwórstwa w stosunku do ilości produktu podstawowego mniejszej lub równej ilości określonej na świadectwie lub wypisie. Uważa się w takim przypadku, że zostały spełnione warunki gospodarcze, o których mowa w art. 117 lit. c) rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Na mocy art. 14 może jednak zostać następnie przyjęty drugi wniosek.

W części II sekcji I kolumny 29 oraz sekcji I kolumny 30 egzemplarza nr 1 organy celne określają ilość, na którą został faktycznie złożony wniosek.

W celu poświadczenia daty złożenia wniosku organy celne podpisują i pieczętują sekcję I kolumny 32 oryginału egzemplarza nr 1.

Organy celne przesyłają następnie w ciągu 15 dni właściwie wypełniony oryginał egzemplarza nr 1 organowi wydającemu, określonemu w sekcji I. Jeżeli jednak ma zastosowanie art. 14 ust. 1, organy celne przesyłają organowi wydającemu kopię wypełnionego egzemplarza nr 1, zatrzymując oryginał.

W przypadku świadectwa elektronicznego może to nastąpić drogą elektroniczną.

Artykuł 14

Drugi wniosek o wydanie zezwolenia

1. Na wniosek przedsiębiorcy oraz przed złożeniem wniosku o pierwsze zezwolenie na przetwórstwo wewnętrzne organ wydający lub organ wyznaczony przez każde Państwo Członkowskie (lub jeden z tych organów, jeśli wyznaczono ich kilka) zamieszcza poniższy właściwie uzupełniony tekst w sekcji XX świadectwa lub, jeżeli to stosowne, wypisu:

— Solicitud de segunda autorización prevista por […] para la admisión del producto de código NC […] con arreglo al apartado 2 del artículo 1 del Reglamento (CE) nº 1488/2001

— Påtænkt ansøgning om anden tilladelse fra... med henblik på henførsel of produktet... (KN-koden anføres) i henhold til artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1488/2001

[1] Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1.

— Antrag auf eine zweite Bewilligung vorgesehen von..., zwecks Überführung des Erzeugnisses der KN-Position... gemäß Artikel 1 Absatz 2 der Verordnung (EG) Nr. 1488/2001

— Αίτηση παροχής δεύτερης άδειας που ζητήθηκε από τον... για την εμπορία του προϊόντος του κώδικα ΣΟ... σύμφωνα με το άρθρο 1, παραγράφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1488/2001

— Application by... for a second authorisation for the placement of the product... [insert CN code] in accordance with Article 1(2) of Regulation (EC) No 1488/2001

— Demande de deuxième autorisation envisagée par... pour le placement de produit de code NC... conformément à l'article 1 paragraphe 2 du règlement (CE) nº 1488/2001

— Domanda di seconda autorizzazione, richiesta da... per l'iscrizione del prodotto del codice NC... ai sensi dell'articolo 1, paragrafo 2, del regolamento (CE) n. 1488/2001

— Aanvraag voor een tweede vergunning van... voor de plaatsing van het product met GN-code... overeenkomstig artikel 1, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1488/2001

— Pedido de segunda autorização previsto por... para a colocação do produto do código NC... em conformidade com o n.º 2 do artigo 1.º do Regulamento (CE) n.º 1488/2001

— Toinen lupahakemus, jonka tekee..., tuotteen, jonka CN-koodi on..., saattamiseksi sisäiseen jalostusmenettelyyn asetuksen (EY) N:o 1488/2001 1 artiklan 2 kohdan mukaisesti

— En andra tillståndsansökan planeras av... för aktiv förädling av en produkt med KN-kod... enligt artikel 1.2 i förordning (EG) nr 1488/2001.

Dla drugiego wniosku o zezwolenie przedsiębiorca może wyznaczyć tylko jednego wnioskodawcę i tylko jeden produkt, może też wymagać tylko jednego wpisu.

Dany organ składa ponadto pieczęć poświadczającą datę złożenia wniosku.

2. Przedsiębiorca, posiadacz pierwszego zezwolenia, powiadamia organy celne o ilości produktu, o którym mowa we wpisie określonym w akapicie drugim ust. 1.

Po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w powyższym akapicie, organy celne zamieszczają poniższy właściwie uzupełniony tekst w sekcji XX świadectwa po wpisie, o którym mowa w ust. 1:

— Por una cantidad de... kg

— For... kg

— Fur eine Menge von... kg

— Για ποσότητα... Kg

— For... kg

— Pour une quantité de... Kg

— Per una quantità di... kg

— Voor een hoeveelheid van... kg

— Para uma quantidade de... kg

— Määrälle... kg

— För en kvantitet på... kg.

W ciągu 15 dni roboczych od powiadomienia, o którym mowa w akapicie pierwszym, organy celne przekazują oryginał egzemplarza nr 1 organowi wydającemu określonemu w sekcji I.

3. Po otrzymaniu egzemplarza nr 1 zgodnie z ust. 2 dany organ oblicza liczbę dni kalendarzowych pozostałych do końca okresu ważności, z odniesieniem do daty złożenia wniosku, o którym mowa w akapicie pierwszym art. 13 ust. 3. Przyjmuje się, że pełny miesiąc ma 30 dni.

4. W dniu powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, posiadacz świadectwa zwraca się z wnioskiem o przekazanie praw lub, jeżeli to stosowne, zwrócenie ich przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1, zgodnie z art. 15.

5. Na wniosek przedsiębiorcy określonego we wpisie w powyższym ust. 1 dany organ zwraca świadectwo po przekazaniu praw lub, jeżeli to stosowne, zwróceniu, o którym mowa w ust. 4, i po zamieszczeniu następującego, właściwie wypełnionego wpisu w sekcji XI:

— Nueva fecha de fin de validez:...

— Ny udløbsdato...

— Neues Ende der Gültigkeitsdauer:...

— Νέα ημερομηνία λήξης ισχύος...

— New expiry date:...

— Nouvelle date de fin de validité le...

— Nuova data di scadenza della validità:...

— Nieuwe datum waarop geldigheidsduur afloopt:...

— Nova data de termo de validade:...

— Uusi voimassaolon päättymispäivä on...

— Ny sista giltighetsdag...

Nowa data ważności jest wyznaczana przez dodanie okresu obliczonego w ust. 3 do daty otrzymania wniosku, o którym mowa w poprzednim akapicie.

6. Za okazaniem egzemplarza nr 1 ważnego świadectwa IP lub wypisu, zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu (EWG) nr 2454/93, przedsiębiorca może złożyć wniosek o zezwolenie na przetwórstwo wewnętrzne dla ilości mniejszej lub równej ilości produktu określonej na świadectwie lub wypisie, zgodnie z ust. 1. Uważa się w takim przypadku, że zostały spełnione warunki gospodarcze, o których mowa w art. 117 lit. c) rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

W części II sekcji II kolumny 29 oraz sekcji II kolumny 30 egzemplarza nr 1 organy celne określają ilość, na którą faktycznie został złożony wniosek.

W celu poświadczenia daty złożenia wniosku organy celne podpisują i pieczętują sekcję II kolumny 32 oryginału egzemplarza nr 1.

W ciągu 15 dni roboczych organy celne przekazują właściwie wypełniony oryginał egzemplarza nr 1 organowi wydającemu określonemu w sekcji I.

7. W przypadku świadectwa elektronicznego może to nastąpić drogą elektroniczną.

Artykuł 15

Przekazanie praw

1. Tytularny posiadacz praw z tytułu świadectw może je przekazać w okresie ważności tych świadectw. Prawa z tytułu jednego świadectwa lub jego wypisu można przekazać tylko jednemu cesjonariuszowi.

2. Cesjonariusze nie mogą przekazywać swoich praw dalej; mogą je jedynie zwrócić tytularnemu posiadaczowi.

W takich przypadkach organ wydający zamieszcza jeden z poniższych wpisów w sekcji VI świadectwa:

— Retrocesión al titular el...

— Tilbageføring til indehaveren den...

— Rückübertragung auf den Lizenzinhaber am...

— Εκ νέου παραχώρηση στο δικαιούχο στις...

— Rights transferred back to the titular holder on... [date]

— Rétrocession au titulaire le...

— Retrocessione al titolare in data...

— Aan de titularis geretrocedeerd op...

— Retrocessão ao titular em...

— Palautus todistuksenhaltijalle...

— Återbördad till licensinnehavaren den...

3. W przypadku złożenia wniosku o przekazanie praw przez tytularnego posiadacza lub zwrot praw tytularnemu posiadaczowi przez cesjonariusza organ wydający lub agencja (lub agencje) wyznaczona przez każde Państwo Członkowskie zamieszcza na świadectwie lub, jeżeli to stosowne, wypisie poniższe dane:

a) nazwę i adres cesjonariusza lub wpis, o którym mowa w ust. 2;

b) datę takiego wpisu, poświadczoną pieczęcią organu lub agencji.

4. Przekazanie lub zwrot praw tytularnemu posiadaczowi ma miejsce w dniu zamieszczenia takiego wpisu.

Artykuł 16

Skutki wpisów zamieszczonych przez organy Państwa Członkowskiego

Świadectwa i wypisy wydane przez organy Państwa Członkowskiego oraz wpisy i adnotacje zamieszczone przez nie mają takie same skutki prawne w każdym innym Państwie Członkowskim jak dokumenty wydane oraz wpisy i adnotacje zamieszczone przez władze tych Państw Członkowskich.

Artykuł 17

Błędne wpisy na świadectwach

1. Wpisy w świadectwach i wypisach nie mogą być modyfikowane po ich zamieszczeniu.

2. W razie wątpliwości co do poprawności wpisów na świadectwie lub wypisie na wniosek danej strony lub właściwych władz danego Państwa Członkowskiego świadectwo takie lub wypis zostają zwrócone organowi wydającemu.

Jeśli organ wydający zdecyduje, że należy wprowadzić poprawkę, wycofuje on wypis lub świadectwo razem z innymi wcześniej wydanymi wypisami i niezwłocznie wydaje poprawiony wypis lub poprawione świadectwo, razem z poprawionymi wypisami z tego świadectwa. Poprawione dokumenty zawierają wpis „świadectwo poprawione dnia...” lub „wypis poprawiony dnia...”, a wszelkie wcześniejsze wpisy na takich egzemplarzach zostaną przekopiowane.

Jeśli organ wydający nie widzi potrzeby poprawienia świadectwa czy wypisu, zamieszcza na nim swoją pieczęć i adnotację „potwierdzone dnia... zgodnie z art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1488/2001”.

Artykuł 18

Zwrot świadectwa organowi wydającemu

1. Na wniosek organu wydającego tytularny posiadacz musi zwrócić świadectwo oraz wypisy z tego świadectwa.

2. Zgodnie z niniejszym artykułem lub art. 17 na wniosek danej strony właściwe organy krajowe wydają jej potwierdzenie przy zwrocie lub zatrzymaniu zakwestionowanego dokumentu.

Artykuł 19

Sprawdzanie autentyczności

1. W razie wątpliwości co do autentyczności świadectwa, wypisu lub wpisów czy adnotacji na świadectwie, właściwe władze krajowe zwracają dokument lub jego fotokopię danemu organowi w celu weryfikacji.

Dokumenty można także zwracać w ramach wyrywkowej kontroli. W takim przypadku zwraca się jedynie fotokopie tego dokumentu.

2. Na wniosek danej strony właściwe organy krajowe wydają jej potwierdzenie przy zwrocie lub zatrzymaniu zakwestionowanego dokumentu zgodnie z ust. 1.

Artykuł 20

Utrata świadectwa

Jeśli posiadacz lub cesjonariusz świadectwa IP może przedstawić właściwym władzom przekonujący dowód, że świadectwo lub wypis z tego świadectwa nie zostały wykorzystane całkowicie lub w części i że nie mogą one być używane, szczególnie z powodu całkowitego czy częściowego zniszczenia, organ wydający świadectwo oryginalne wystawia zastępcze świadectwo lub wypis na ilość towarów równą pozostałej dostępnej ilości.

Świadectwo lub wypis zastępczy zawiera informację oraz wpisy pojawiające się w dokumencie, który zastępuje.

Artykuł 21

Pierwsza transza wydawanych świadectw IP – współczynnik redukcji

1. Pierwsza transza wydawanych świadectw obejmuje do 60 % ilości podstawowych produktów opublikowanych zgodnie z art. 3.

Po dacie publikacji, o której mowa w art. 3, i nie później niż 14 października każdego roku każdy przedsiębiorca może złożyć wniosek o wydanie jednego świadectwa IP dla jednego produktu podstawowego.

2. Najpóźniej do dnia 21 października Państwa Członkowskie informują Komisję o wnioskach na każdy produkt podstawowy, podając ilość, na którą złożono wnioski, oraz nazwę firmy odpowiedniego przedsiębiorcy.

3. W stosownych przypadkach Komisja ustala współczynnik redukcji dla każdego produktu podstawowego na podstawie ilości, o których mowa w akapicie pierwszym ust. 1.

Komisja publikuje dane współczynniki w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* w ciągu pięciu dni roboczych po dacie określonej w ust. 2.

W stosownych przypadkach w ciągu pięciu dni roboczych po dacie ustalonej w ust. 2 Komisja informuje dane Państwa Członkowskie o wnioskach odrzuconych z tego powodu, że ten sam przedsiębiorca złożył je w kilku Państwach Członkowskich na ten sam produkt podstawowy.

4. W ciągu pięciu dni roboczych po upływie okresu ustalonego w akapicie trzecim ust. 3 właściwe władze danego Państwa Członkowskiego mogą wydawać świadectwa, na które zostały złożone wnioski.

5. Jeśli ustalono współczynnik redukcji, świadectwa wydane dla każdego wniosku muszą uwzględniać ilość zamawianego produktu podstawowego pomnożoną przez dany współczynnik redukcji.

Organ wydający zaznacza w sekcjach XVII i XVIII ilość, dla której wydano świadectwo.

Artykuł 22

Druga i trzecia publikacja dostępnych ilości

Komisja regularnie analizuje balans pod kątem prognozowanego wolumenu wywozu danych produktów oraz sytuacji na rynku każdego produktu podstawowego, a następnie przedkłada go do zbadania Grupie Ekspertów.

Jeśli prognozowane kwoty należnych refundacji przekraczają dostępne środki finansowe, Komisja określa pozostałą ilość dostępną dla każdego produktu podstawowego, biorąc pod uwagę ilości dotychczas rozdzielone świadectwami oraz ilości niewykorzystane, o których została poinformowana zgodnie z art. 25. Ilość ta jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* po raz drugi do dnia 31 stycznia każdego roku oraz po raz trzeci do dnia 31 maja każdego roku.

Artykuł 23

Druga i trzecia transza wydawanych świadectw IP – współczynnik redukcji

1. Druga transza wydawanych świadectw obejmuje do 60 % ilości produktów podstawowych opublikowanych zgodnie z akapitem drugim art. 22.

Trzecia transza wydawanych świadectw obejmuje do 100 % ilości produktów podstawowych opublikowanych zgodnie z akapitem drugim art. 22.

2. Każdy przedsiębiorca może składać wniosek o świadectwo IP dla każdego produktu podstawowego w ciągu 10 dni roboczych po publikacji, o której mowa w akapicie drugim art. 22.

3. W ciągu pięciu dni roboczych po upływie okresu, o którym mowa w ust. 2, Państwa Członkowskie informują Komisję o łącznych ilościach każdego produktu podstawowego, na które zostały złożone wnioski, podając ilości będące przedmiotem wniosków oraz nazwy firmowe przedsiębiorców składających wnioski.

4. Na podstawie ilości opublikowanych zgodnie z art. 21 Komisja ustala w razie konieczności współczynnik redukcji dla każdego produktu podstawowego.

5. Procedura określona w akapicie drugim i trzecim art. 21 ust. 3 i art. 21 ust. 4 i 5 ma zastosowanie.

Artykuł 24

Awaryjne udostępnienie świadectw IP

W ciągu całego roku budżetowego Komisja może w pilnych przypadkach określić pozostałą ilość dostępną dla każdego produktu podstawowego określonego ośmiocyfrowym kodem Nomenklatury Scalonej, biorąc pod uwagę ilości już rozdzielone w formie świadectw oraz ilości niewykorzystane, o których została poinformowana zgodnie z art. 25. Ilość ta jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*. Procedura określona w art. 23 ust. 2, 3, 4 i 5 ma zastosowanie. Komisja przedkłada najpierw właściwy bilans do zbadania Grupie Ekspertów.

Artykuł 25

Dane statystyczne

1. Do 15 marca każdego roku budżetowego, na podstawie powiadomień, o których mowa w pierwszym akapicie art. 13 ust. 3, Państwa Członkowskie przesyłają Komisji dane o łącznych ilościach każdego produktu podstawowego, dla którego udzielono zezwolenia celnego oraz dla którego wydano świadectwo zgodnie z art. 21.

2. Do 15 marca każdego roku budżetowego, na podstawie powiadomień, o których mowa w pierwszym akapicie art. 13 ust. 3, Państwa Członkowskie przesyłają Komisji dane o łącznych ilościach każdego produktu podstawowego, dla którego udzielono zezwolenia celnego oraz dla którego wydano świadectwo zgodnie z art. 23 i 24.

3. Do 1 maja roku budżetowego następującego po roku, w którym udzielono zezwoleń celnych na podstawie niniejszego rozporządzenia, Państwa Członkowskie informują Komisję
o faktycznych ilościach każdego produktu podstawowego przywożonego na podstawie tych zezwoleń celnych.

Artykuł 26

Wzajemna pomoc i powiadamianie Komisji

1. Jeżeli to konieczne dla właściwego stosowania niniejszego rozporządzenia, właściwe władze Państw Członkowskich wymieniają informacje o świadectwach i wypisach z tych świadectw oraz nieprawidłowościach i naruszeniach z nimi związanych.

2. Państwa Członkowskie niezwłocznie informują Komisję o nieprawidłowościach i naruszeniach niniejszego rozporządzenia.

3. Państwa Członkowskie przekazują Komisji nazwy i adresy organów wydających świadectwa i wypisy ze świadectw. Komisja publikuje te informacje w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

4. Państwa Członkowskie przesyłają również Komisji wyciski z oficjalnych pieczęci lub, jeżeli to stosowne, suchych pieczęci używanych przez właściwe władze. Komisja niezwłocznie informuje o tym pozostałe Państwa Członkowskie.

Artykuł 27

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 lipca 2001 r.

W imieniu Komisji
Erkki LIIKANEN
Członek Komisji